

มิติทางสังคมวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อ
ความรุนแรงในเด็กและเยาวชน

โดย

ดร.เพ็ญจันทร์ ประดับมุข-เซอร์เรอร์, ศ. โมเซ เซอร์เรอร์, รศ.ดร.มัลลิกา มัติโก,
ผศ. เสาวคนธ์ พิระพันธ์, ผศ.ดร. ปันตดา ชำนาญสุข, รศ.ดร. กฤตยา แสงวงเจริญ,
ผศ. กุณทริย์ พ่วงสุวรรณ, อ. สอริฐ มากบุญ, ดร. มาลี สิทธิเกรียงไกร และ วิทยากร งามดี
คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

สนับสนุนโดย

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

2551

กระทรวงการพัฒนาสังคม
และความมั่นคงของมนุษย์

คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล

มิติทางสังคมวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อ ความรุนแรงในเด็กและเยาวชน

“ความรุนแรงในเด็กและเยาวชน สิ่งที่ปรากฏเป็นเพียงอาการที่สะท้อนสภาพสังคมและวัฒนธรรมแห่งความรุนแรง พฤติกรรมความรุนแรงจึง มีอาจเป็นปัญหาที่ตัวเด็กหรือเยาวชนเฉพาะปัจเจก แต่เป็นเรื่องของบริบททางสังคม วัฒนธรรมที่มีอิทธิพล ประกอบสร้าง (social and cultural constructed) ให้เด็กใช้ และยอมรับกับอุดมการณ์การใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหา ปัญหาความรุนแรงในเด็กและเยาวชนจึงจำเป็นต้องใช้ฐานคติของการมองปัญหาที่ไปไกลกว่าการมองเฉพาะปัจเจกส่วนบุคคล หรือแบบแยกส่วน หรือเพียงจัดกลุ่มว่าเป็นกลุ่มเสี่ยง ที่มีปัญหาความเบี่ยงเบนในสังคม แต่ต้องมองปัจจัยเชิงโครงสร้างและบริบททางสังคม วัฒนธรรมที่แวดล้อมและสัมพันธ์กับวิถีชีวิต ที่ส่งผลต่อแนวคิดและของการยอมรับและหนุนนำให้เด็กและเยาวชนใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหา”

เพ็ญจันทร์ ประดับมุข-เซอร์เรอร์และคณะ

2551

รายงานการวิจัย “มิติทางสังคมวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อความรุนแรงในเด็กและเยาวชน”

มาจากโครงการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงของเด็กและเยาวชนในเรื่องความรุนแรง

สนับสนุนโครงการโดย กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักมาตรฐานการพัฒนาสังคมและความมั่นคงมนุษย์